

KADEMİK

Sayfalar

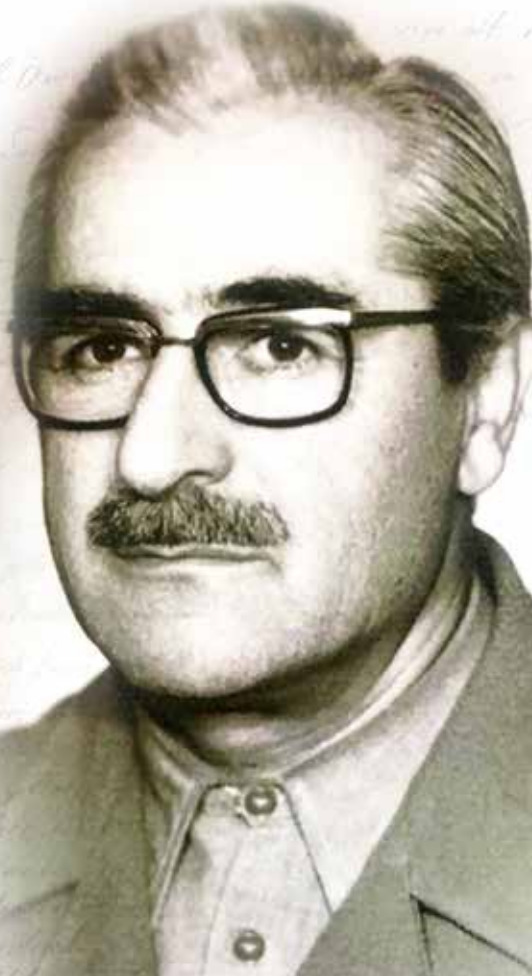
Kurucusu: **Dr. Mehmet Ali UZ**

Merhaba

merhabahaber.com

f /akademiksayfalar

Yayın Kurulu: **Dr. Mehmet Ali UZ - Prof. Dr. Saim SAKAOĞLU - Ahmet ÇELİK - Ali İŞİK - Av. Serdar CEYLAN - Hasan YAŞAR**
maliz@merhabagazetesi.com.tr - saimsakaoglu@hotmail.com - celikahmet66@hotmail.com - baskuyulu@gmail.com - srceylan@hotmail.com - hasanarkonya@gmail.com

VEFAT YILDÖNÜMÜNDE

Veyysel Öksüz

ÖZEL SAYISI (1)

VELSEL ÖKSÜZ ÖZEL SAYISI ÜZERİNE

Veysel Öksüz, kıymeti bilinemeyen değerlerimizden birisidir. Merhum gençlere ve akademisyenlere örnek gösterilecek özelliklere sahiptir. O şiirle edebiyatla ilgili hiçbir tahsil görmemiştir. Hayatında da görüleceği üzere ortaokulu bile yarım bırakmıştır.

Veysel Öksüz yıllarca pek çok eseri defalarca okuyarak kendini yetiştiren bir değerdir. Demek ki insanlar herhangi bir tahsil görmeden de kendilerini yetiştirebiliyor. Onun bu yönüyle çok iyi bilinmesi gerekir. Hani Himmet'ül ricâl takla'ül cibâl yani insanın himmet ve gayreti dağlara takla attırır. Özlü sözüne tam örnek gösterilecek bir şahsiyettir.

Pek çok edebiyatçı akademisyen onu incelemiş hakkında yazılar yazmış, kitaplarını bastırmış fakat hiçbiri onu gerçek yönüyle anlamamış ve anlatamamıştır. İlk defa onu keşfeden Avukat Hayati İnanç olmuştur. O, Veysel Öksüz "Divan edebiyatının son temsilcisidir, o Mevlâna'dan sonra Konya'da yetişen en büyük şairdir. Eğer böyle şairlerimiz varsa, medeniyetimiz de vardır" der.

Hayati İnanç'ta Veysel öksüz

gibi çalışarak kendini yetiştirmiştir. Onun da esas mesleği hukuk'tur. Hayati İnanç Divan Edebiyatından 7.000 üzerinde beyit ve şiir bilmektedir. Türkiye'de ikinci bir Veysel öksüz olmadığı gibi ikinci bir Hayati İnanç da yoktur. Tabii bahsettiğimiz dönem son dönemdir. Biz büyük bir medeniyetin mensubuyuz.. Daha önce böyle çok değer yetiştirmiştir.

Uzun zamandan beri vefat yıldönümlerinde ondan bahsedemedik. 15 Şubat onun vefat yıldönümüdür. Bu vefat yıldönümünde onunla ilgili özel 2 sayı çıkarmayı uygun buldum. Vefa bizim asvî vasıflarımızdandır. Oğlu Hüseyin Hocam Veysel Öksüz'ün hayatını ve arkadaşlarını uzun uzun anlatır. O, hayatında hep çok iyi ve düzgün insanlarla arkadaşlık yapmıştır. Günümüzde böyle insanlara rastlamak son derece zordur. Edebiyatçı Mustafa Çıpan dostumuz da onun edebi yönlerini anlatır. Veysel Öksüz, kısa bir rahatsızlıktan sonra 15 Şubat 1993 tarihinde vefat etmiştir. Sizi yazarlarımızla baş başa bırakırken merhumu rahmet, minnet ve takdirle yat ediyorum.

BABAM VEYSEL ÖKSÜZ

Hüseyin
ÖKSÜZ

Babam Veysel Öksüz 1927'de Konya'nın 40 km doğusunda bulunan Yarma Nahiyesi'nde doğmuş. İlkokulu 3. sınıfa kadar Yarma'da, 4. ve 5. sınıfları Konya Akıfpaşa İlkokulu'nda okumuş. İlkokul öğretmenini Fatih Göktay Bey İmam-Hatipte de bizim Hadis Hocamızdı (Fatih hocamız Eski İmam-Hatip mezunu idi).

Dedem Konya'nın Şeyh Alman Mahallesi'nde bir ev alıp, aile Konya'ya yerleşince babam da ilkokulu Konya'da bitirmiş. Sonra Sanat Okuluna verilmiş. Orada ikinci sınıfta başarılı bir öğrenci iken dedem babamı Okuldan almış, kaynakçı Zeki Usta'nın yanına vermiş. Babam askere gidinceye kadar Zeki Usta'nın yanında çalışmış. Dedeme babamı neden aldığını sordumuzda verdiği cevap: "Evet, bizim Veysel çok zeki ve akıllı. Sanat mektebini bitirince ne olacak? Bir dairede memur olacak. Sonra... Sonra dinden çıkacak, yollamadım mektebe". Gerçekten de biz İmam-Hatip 3. sınıfta iken Türkçe hocamız çok güzel Kur'an okurmuş. Bunu duyduk. Hocamıza: "Hocam siz çok güzel Kur'an okurmuşsunuz. Biraz okur musunuz?" Hocamız duymazdan geldi okumadı. Biz bu isteğimizi zaman zaman tekrarladık fakat hocamız her seferin-

Dede Veyis Öksüz

Şerife ve Veysel Öksüz

de bir şeylerle atlattı okumadı.

Sonra yılsonu geldi, dersimiz boş. Dedik artık okuyun hocam, ders boş bir engel yok. Hoca kür-

siye geçti oturdu derin bir nefes aldı verdi. Sakin, hafif, latif bir sesle bir sahifeye yakın okudu bitirdi. Sonra bize dönerek çocuklar, neden okumadım size anlatabilirdim. Bundan 20-25 yıl önceydi. Çarşıda idim. Kapı Camii'nin yakınındaydım. Ezan okununca camiye girdim. Müezzin arkadaşlar beni görünce yanlarına çağırdılar, gittim. Müezzinlik ettim, aşır okudum. Meğer orada beni tanıyan biri, gitmiş şikâyet etmiş. Beni işten attılar. Çok zor günler geçirdim. Bazı hatırlı kimselerin araya girmesiyle, yalvar-yakar işime dönebildim. O yıllarda bir resmi dairede memur idim. Böyle olaylar halk arasında duyuluyordu ki, dedem de babamı okuldan almış.

BABAM'IN SANAT YÖNÜ

Babamın şairliğini derinlemesine bilmeyiz. Ben ilkokulda okuduğum yıllarda Bey Sokağı'nda oturuyorduk. Evimizde dolapta kitaplar vardı. Ömer Nasuhi Bilmen'in Büyük İslâm İlmihali, Şark klasiklerinden Bostan, Gülistan daha başka adını hatırlamadığım telif veya hatıra kitapları sonraki yıllarda muhtelif dergiler büyük çaplı kitaplar... Gittikçe kütüphane dolmaya başladı. Bu kitapları yanımda okumazdım. Tahminim geceleri okurdu. Çünkü babam sabahları uzun süre uyurdu. Daha sonraları biz üniversitedeyken Mesnevî, Veled İzbudak'ın mealini "20 defa okumuştur" başka mesnevilerde vardı. Tefsirler en başta Elmalı tefsiri "5 defa okuduğunu kardeşim söylerdi" muhtelif şairlerin kitapları Muhammet Hamidullah, Ord.Prof.Dr.Ali Fuat Başgil,

Muhammet İktbal gibi Mutasavvıflar, yazarlar... Sırtı okunmaktan aşınmış Ahmet Kabaklı'nın 15-16 ciltlik Türk Edebiyatı, çeşitli ansiklopediler, Ahmet Cevdet Paşa'nın Kıyası Enbiyası, çeşitli mealler, Yunus Emre, Necip Fazıl Eserleri, Mesnevi Şerh'leri, muhtelif eserler, Ferit Develioğlu'nun Lügati, Tahir'ül Mevlevî Şerhi, Sahih-i Buharî, Riyazüs Salihin, çeşitli şairlerin kitapları. Tahir'ül Mevlevî Şerhi defterlerinin ailesinden alınıp 14 cilt olarak basılmasında babamın da epey desteği olduğu kanaatindeyim.

Üniversiteye başladık. İlk günlerde İstanbul'u öğreniyoruz. Sahafılar çarşısında bir kitapçıda Ferit Develioğlu Lügatini gördüm. Babam için çok faydalı bir lügat olduğunu düşünerek satın aldım. Kanaatim odur ki babam bundan sonra şiir denemelerine başladı. Tabii ki babam aldığı bu kitapları çok dikkatli okumuş, çizmiş, notlar yazmış. Uzun yıllar hazırlık dönemi akabinde hayatına devam etti. Bir ara vezinlerle uğraştığını hatırlıyorum. Tabii Konya için aydınlar gurubu olabilecek oturma grubuna devam ediyordu. Orada mesnevî okunur, irdelenir musiki icra edilir. Şiirlerini o gruptan Fevzi Özçimi ile paylaşırdı. Biz de babamlara gittiğimiz zamanlarda: "Babacığım yeni bir şeyler yok mu, biraz okusan da dinlesek" derdim. Gülümseyerek klasörü getirir bir şiir, bir gazel veya bir kıta okur. Başka okumaz. Hâlbuki bazı şairler okumaya başladı mı susturamazsınız.

Şiir İlhamî sanat olduğu için istidat desteği lazımdır.

Babamın Askerliği

Babam askerliğini Gelibolu'da yapmış üç yıl. Konya'dan bazı arkadaşları da orada imiş... Babam Demirhanede görevli imiş... Dülger İsmail Ağabey, Ömer Cebe Ağabey...

O yıllarda sorma şeker kıymetli; Dülger İsmail Ağabeye bir miktar sorma şeker gelmiş bir yerden. Gizli gizli yemeye çalışıyor fakat avurdu şişince her şey anlaşılıyor. Ömer ağabey işin farkına varıyor. Bir tane kendine istiyor. İsmail Ağabey vermek istemeyince Ömer Ağabey bana bak der, şimdi bir bağırırım, herkesi başına toplar şekerlerini yağmatırım der.

İsmail Ağabey tamam der vercem yalnız üç şartım var. 1-Kimseye göstermeyecen 2-Kimseye demeyecen 3-Bir daha istemeyecen der, verir.

Bir gün Binbaşı Demirhaneye gelir. Babamdan bir ateş küreği yapmasını ister. "Ama hemen başla göreceğim" der. Babam başlamış yapmaya... Sacını hazırlamış, ağzını yapmış, sapını dıştan gömme yapmış. Komutan sapını nasıl yapacağını anlayınca, "Evlâdım bunun için bekledim, aferin. Güzeli anlıyorsun" demiş.

Bak sana bir şey anlatayım. Ben falan tarihte falan şehirde görevliydim. Bir gün çarşıda dolaşırken bir semerci dükkânı gördüm. Usta epey yaşlı idi. Semer yapışını seyretmek için izin istedim. Çalışmasını seyre daldım yaptı bitirdi. Sonra eşiği getirtti, semeri üzerine koyarak prova yaptı. Eli ile yoklayarak dokunan yerleri giderdi çok güzel ve zevkli bir semer oldu. O kadar hoşlandım ki, eşek olasım geldi demiş.

Kapu Camii)

Babamın Ailesi Ve Pullukçuluğa Başlaması

Babamlar üç kardeş idiler. Babamın büyüğü Dudu halam 2004'te vefat etti. Babamın küçüğü Mehmet Esat amcam 1972 de vefat etti. Babam 17 yaşında iken Hacı Eminlerden Tatlıkuyu'lu Hacı Mehmet Ağa'nın 3. kızı Şerife Hanım'la evlendi (Annem de 25 Temmuz 2021 de vefat etti).

Bu evlilikten, Hüseyin, İsmail, Hidayet, Sami isimlerinde 3 oğlan 1 kızı oldu. Askerlikten sonra eski Buğday Pazarı civarına küçük bir kaynakçı dükkânı açarak kaynak işleri yapmaya başladı.

Öksüz Kardeşler, Başkan Öksüz ile

**Ayaktakiler,, Tahir Hoca Efendi,
Şekerci Celal Efendi.**

**Oturanlar, Ömer Kirazoğlu, İbrahim
Menekşe**

Bir müddet sonra eski arkadaşlarından İbrahim Menekşe ile ortak, o yıllara göre büyük sayılacak çapta TARMAL ZİRAAT MAKİNALARI İMALATI VEYSEL ÖKSÜZ Atölyesi imalata başladı. Yaptıkları makineler, bilhassa pullukları çok tutuldu. Babamın adı, şöhreti PULLUKÇU VEYSEL USTA Anadolu'ya yayıldı. Yaklaşık 15 yıllık ortaklıkları İbrahim Menekşe'nin isteği üzerine iki tarafın rızasıyla sona erdi. Arkadaşlıkları devam etti. Babam ile hayatının sonuna kadar en az haftada 1-2 defa buluşur görüşürlerdi. Babam eski atölyesinde devam etti. Kısa zaman sonra Meram Sanayi'deki atölyesine taşındı. İbrahim Menekşe'de teşbihçilik yaparak hayatını devam ettirdi.

Babamın en çok görüştüğü dostu eski ortağı İbrahim Menekşe, tespihten iyi anlardı. Babamı Türkiye'de hatırı sayılır bir koleksiyon sahibi yaptı. Aynı zamanda çok iyi niyetliydi, bu huyundan dolayı birkaç defa dolandırıldı.

1988'de Devlet Bakanı Sayın Mehmet Keçeciler Başkanlığı'nda bir heyet ile Yemen'e git-

miştik. Oradan aldığım Yemen kehribarı bir kolyeyi burada tesbih yaptırıldı. İbrahim ağabey beni de güzel bir koleksiyon sahibi yaptı, babamla bazı diyalogları arkadaşları arasında hâlâ anlatılır.

Ortağı İbrahim Menekşe'nin Pulluk Satması

Babam bir iş için İstanbul'dayken bir köylü pulluk almak için gelir. Kararlıdır, Veysel ustanın pulluğu olacak. Ancak İbrahim ağabey satışa ve hesap işlerine hiç karışmamış fakat fiyatları biliyor. Köylüye pulluğun 2.000 tl olduğunu söylüyor. Köylü tamam diyor fakat yarısını şimdi verecek diğer yarısı da 1.000 tl harmanı kaldırınca verilecek anlaşılır. Fakat senet yapılacak İbrahim ağabey de hiç senet yapmamış geriden görmüş bunu köylüye belli etmemeye çalışır. Boş senedi çıkarır, borçlunun adını yazar, rakamları da yazar, fakat pulların üstüne kendi adını yazar ve imzalar. Köylüye de senedi verir ve sıkı sıkı tembih eder: "Aman gününü geçirme usta kızar" der. Pulluğu kamyonu yükleyip köylüyü uğurlar. 2 gün sonra babam gelir. Ne var ne yok, hoşbeşten sonra Menekşe "usta bir pulluk sattım 1.000tl aldım der ve masanın üstüne koyar" 1.000 tl'sine de senet yaptım der. Babam iyi yapmışsın aferin der: "Senet nerde ya" der. Menekşe verdim adama der. Senedi müşteriye mi verdin? Menekşe: "Öyle olmayacak mıydı?" der. Başlarlar gülüşmeye babam: "Napalım, yönü bu tarafaysa gelir" derler. Senedin günü gelince köylü amca elinde senet ve paralarla çıkagelir ödemeyi yapar.

BABAMIN ARKADAŞLARI

Ali Mercanoğlu

Çocukluğunda babası çok zengin fakat sonradan fakir düşmüşler. Biz tanıştığımızda Konya'da idiler ve fakirlerdi. Mesleği gömlekçilik idi. Babası Hz. Mevlâna soyundanmış. Çok zor zamanlarıydı.

50'li yıllar, Ali Ağabey bazen eski günlerini anlatır. Meselâ: "Ben Harada hayvan bakıcılığı yaparken" der bir hatırasını anlatır. Bizim çocuklarda "Aaa Ali amca o işi de mi yaptın".

Biz ilkokula gittiğimiz yıllarda Konya'dan, Ankara'ya hicret ettiler. Bir dikiş makinesi vardı. Ev kira, dükkân kira, bir müddet gömlekçilikten sonra manifaturacılağa başladı. Dürüst çalıştı, manifatura mağazasında 10-15 tezgâhtar çalışır idi. Sonra kirayla oturduğu dükkânları satın aldı. Ankara'nın en güzel mevki-lerde kiralık dükkânları, gayrimenkulleri var.

Babam ve İbrahim Menekşe ayrılacakları zaman Ali ağabey duymuş, Konya'ya geldi babama: "Veysel ayrılıyormuşsun, Ankara'da İzmir caddesinde 2 dükkânım, Emek'te bir dairem var. Hepsini satıyorum parasını getiriyorum sana para lazımdır" der. Babam da: "Sakın yapma benim paraya ihtiyacım yok, param var. Lazım olursa söylerim, isterim" demiş.

Halil İbrahim Sayar

Konya eşrafından silleli Hacı Sıtkı Sayar'ın tek oğludur. Kayın-pederimdir. 1960'lı yıllarda ailecek tanıştık, 1962'de babamla hacca beraber gittiler. Hacı Halil

**Veysel Öksüz,
Ali Mercanoğlu,
Halil İbrahim Sayar**

İbrahim Sayar boya malzemeleri ticareti yapan, ömrü hayır işle-riyle geçen Konya eşrafından mütedeyyin bir hak eridir. Konya'da yapılmış olan hemen he-

Halil İbrahim Sayar, M.Emin Zerenler, Hüseyin Öksüz Hacı Uğurlaması

Aydınlar Ocağı Mustafa Ümit, Halil İbrahim Sayar, Mustafa Güçlü 101. Yaş Kutlaması Günü

men bütün hayır işlerinde bilhassa inşaat gerektiren işlerde görürüz onu. Ramazanları Haremeyn'de geçiren, takva oruçlarını tamamıyla tutan etrafına ve ailesine öğütler veren Konya ahalisi ve manevi büyükleri tarafından da sevilen bir Konyalıdır. Bir gün, 10-12 yaşlarındayken babası: “Oğlum Dağlı Rahim amcana git. Onun vereceği paketi falan yere götür teslim et ve gel” gibi bir yumuş buyurmuş. Peki, baba der dükkândan çıkar. Kapı Camii civarındaki o zamanın odun pazarından geçerken bir dükkânın önünde bir baba oğul güneşe karşı duruyorlar, SAYAR babanın dikkatini çekiyor dikkatlice bakınca görüyor ki üşüyorlar elbiseleri çok eski, titriyorlar. Onları alıyor “Gelin benimle diyor” Kapı Camiinin altındaki

hazır elbisecilere götürüyor. İki sine de birer takım elbise giydiriyor. Dağlı Rahim Efendiden de birer mest lastik giydiriyor “Haydi amca güle güle deyip gönderiyor” baba oğul çok seviniyorlar, diğer işlerini de tamamlayıp dükkâna geliyor. Babası: “Oğlum nerde kaldın merak ettim” deyip çıkışıyor. Babasına yaklaşıp kısık bir sesle yaptıklarını anlatıyor babası keyif ile: “Hahh Aferin” diyor. Bunu anlattığında: “Hacı babacığım! Allah u a’lem Hızır aleyhisselâm o gün eline dokundu ki, ticaretiniz hep bereketli oluyor” demiştim.

15-20 yıl önce bir kurban bayramında inek et kombinasında kesilmişti, biz de organize sanayindeydik. “İneğin işi tamam” haberi geldi. Hacı babamla beraber arabayla Et Kombinasına gidiyoruz çevre yolundayız, Anadolu İmam-Hatip’e yaklaşıncı Hacı babam söylenmeye başladı. 28 Şubat kararları yeni alınmıştı nereye gidecek bu çocuklar. Zavallıların önlerini kesiyorlar, okullarını kapatmak istiyorlar diyerek hem söyleniyor hem ağlıyordu. Çünkü okul yaptırma der-

Anadolu İmam Hatip Lisesi Maketi

neğinin başkanıydı. Et Kombina-sına varıncaya kadar ağladı dur-du.

Ertesi gün sabah namazından sonra divana uzanmıştım rü-yamda okulun bahçe kapısı önündeydim. Sille yolu kavşağı tarafından çifte yan yol, asfalt yol okulun bahçesine doğru yol alıyor ben de okulun bahçe kapısı önünde duruyorum. Yola bakınca Hz. Peygamber Efendimizin bana doğru geldiğini görüyorum çok heyecanlanıyorum, ihtiram vaziyeti alıyorum. Resulullah Efendimiz asfalt yoldan geldiler bahçe kapısı önünde okula doğru yarım dönmüş vaziyette bastonuna dayanarak durdular. Gü-lümseyerek bana bakıyorlardı mübarek dişlerini görüyordum. “Halil İbrahim beye selâm söyle” buyurdular. “Aleykümselâm efendim” dedim. Bahçe kapısından girerek okula doğru gittiler ve uyandım.

Remzi Bediz

Babamın en eski arkadaşla-rındandır, babamdan 10 yaş ka-dar küçüktür çok müte dey yin, ayağına çabuk, hareketli, babamı babası gibi seven bir ağabeyimiz-dir. Onları en fazla tasavvufi soh-bet ederlerken görürdüm. Radyocu Remzi ağabeyimizin esas mesleği radyo tamir ve imalatçığı idi. Sonra sanayicilere, kaynakçı-lara oksijen tüpü doldurur ve hâ-len oğlu ile bu işi yapmaktadır. Allah sağlıklı ömür versin.

Terzi Cengiz İyioldu

Babamı çok seven, babacan, mert bir ağabeyimizdi, gençliğin-de epeyce hovardalık yapmış ma-yasının sağlam oluşu sayesinde müte dey yin bir derviş olmuştur.

Nuri Yılmazgil, Dr. Ali Kemal Belviranlı,
Dr. M. Hulusi Baybal, Ali Ulvi Kurucu

Üst Soldan, Remzi Bediz, Hattat Hasan Çelebi, Uğur
Derman, Muhammed Şerifi (Cezayir), Alt Sol, Muhammet
Temimi (Filistin), Hüseyin Öksüz, Ziya Kurucu

Terzi Cengiz İyioldu, Veysel Öksüz

Tasavvufi neş'eyi babamla yaşa-yanlardır. Konya'nın en iyi ve meşhur terzilerinden idi. Kendisi

Üst Sol, İbrahim Menekşe, Ömer Kirazoğlu, Kadir Dedeoğlu, ...
Alt Sol, Hüseyin Öksüz,, İsmail Öksüz

söyle anlatmıştır “Vakıflar çarşısı dükkânımda elbise biçiyordum Şerafettin camiinde ezan okunuyordu, makasla kumaşı kesiyordum durdum, kendi kendime Cengiz! Ezanlar okunuyor sen ne yapıyorsun?” dedim. Elimi makastan çektim öylece bıraktım hemen abdest alıp namaza camiye gittim o gecenin sabahında da

mahalledeki camiye gittim. (Cengiz ağabeyin babası Mehmet ağa erken gidip camiye açarmış). Ben camiye girip kenar bir yere oturdum babam beni görünce: “Ne o len! Camiyi soymaya mı geldin” dedi. “Baba ben değiştim iyi bir kimse olacağım inşallah” dedim. Babam “Hiç ummam ama hadi bakalım” dedi ben Cengiz ağabeyi tanıdığımda Sami Efendi Hazretleri’nin müridiydi. Çok hizmetler etti, babamın da müridi gibiydi.

Bir gün sabah işe giderken sinemanın birinde afişlerde komünizim propagandası afişleri görür, akşama kadar içim yandı, gençleri zehirleyecek ne yapabiliyim acaba... Akşama kadar düşündüm akşam eve gelirken bizim eski mekâna (meyhane) uğradım. Oradaki arkadaşları iyi tanırım o huylarından kurtuluverseler pırl pırl insanlar. Mekâna girdim. Baktım masaları kurulmuş. Beni görünce vay Cengiz ağabeyimiz! Nasılsın ağabeyim. Hoşbeşten sonra yahu arkadaşlar size bir işim düştü. Sen emret ağabeyciğim evelallah dediler... Arkadaşlar falan sinemada bir

komünist film oynuyor. Gençleri zehirleyecek buna bir çare bulun dedim. Tamam, Cengiz ağabey sen hiç merak etme biz o usulleri biliriz. Sen evine git rahat ol dediler. Sabah gelirken baktım sinemada ne afiş kalmış ne film. Allah onları da kısa zamanda kurtarsın dedim. Babamı babasından fazla seven, sayan bir Konya Efesi idi...

Kadir Dedeoğlu

Konya'nın yerlisi samimi bir Sami ef. Dervîşi idi. Dükkânı babamın Larend'e'deki dükkânına çok yakın idi. Samimi bir mürit idi, babamla çok uzun sohbetler ederlerdi. Bir gün Kapı Camiinde kürsiye çıkıvermiş, vaaz edeceğim diye.

Bacağında bir hastalıktan dolayı ayağının birini kasığından kestiler, nasılsın Kadir Ağabey? Dediğimde iyiyim iyiyim dedi. Hiç hastalığından, acılardan söz etmedi. Rüyasında babamı görmüş onu anlattı. Büyük bir bahçe varmış orman gibi sık ağaçlık bir bahçe. Veysel usta oradaymış. Fakat bahçe yüksek duvarlarla çevrili, çok büyük bir kapısı var. Kapıyı çaldım biraz sonra bekçi kıyafetli birisi açtı ona: "Veysel ustayı görmek istediğimi" söyledim. Adam seslenmedi kapıyı kapattı bekledim biraz sonra kapı açıldı Veysel usta geldi. Baktım çok güzel fiyakalı elbiseler giymiş, saçları falan çok itinalı taranmış bana hoş geldin dedi. Ama yüzünden anlıyorum, çağrıldığına ve beni gördüğüne hiç memnun görünmüyordu. Onu güzel bir hâlden ayırdığımı düşündüm dedi.

Diş Tabibi Seyit Birlik

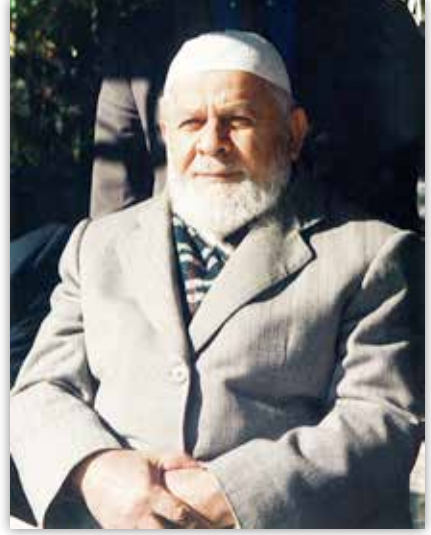

Seyit Birlik, Fevzi Özçimi, Veysel Öksüz, Muammer Tolasa, Ali Kemal Belviranlı, Nuri Yılmazgil, Ecz. Ali....., Servet Akdoğan

Berber olduklarında buldukları yer kahkahalarla inlerdi. Seyit Ağabey nüktedan ve esprili bir ağabey idi. Babamla tanıştıktan sonra namaza ve cemaate devamlı oldu. Konevî Camii'nin cemaati idi. Babam geceleri şiir ile meşgul olduğu için gündüzleri öğleye doğru uyanırdı. Seyit ağabey evi aradığında Veysel ağabey ne yapıyorsun sorusuna babam "Yastık dinliyorum" derdi. Seyit ağabey ile hep akşam sohbetleri yaparlardı. Bir ara babam Chevrolet Impala SS araba almıştı. Bazı arızaları için İzmir'e Radyocu Remzi Ağabey ve Seyit Ağabey

(Ayaktakiler, Tahir Hoca Efendi, Şekerci Celal Efendi, Veysel Öksüz. Oturanlar, İbrahim Menekşe, Ömer Kirazoğlu)

Tahir Hoca Efendi, Şekerci Celal Efendi, Veysel Öksüz

ile beraber gitmişlerdi, yolda motora sık sık yağ ilavesi yaparlar, yolda babam yağ çubuğu ve yağ seviyesini ölçerken Dişçi Seyit Ağabey: “Ne oldu Veysel yine mi yağ yaktı” diye soru sorunca babam; “Odun mu yakacaktı tabii ki yağ yakacak”. Seyit Ağabey arabanın çok yağ yaktığını anlatmak için “Yolda giderken araba benzinliği görünce burnunu o tarafa doğru indirirmiş” böyle esriyi severlerdi.

Tahir Hoca Efendi

Tahir hocamız bütün İslâm dünyasında tanınan son derece kuvvetli hitabeti ve samimiyeti olan bir ilim adamı idi. Zaman zaman Larendeki dükkânımıza uğrar babamla sohbet ederlerdi. Bazen gurup hâlinde seyahatler yaparlardı. Hafızlığa çalıştığım yıllarda babam öğle namazını Kapı Camii’nde kılıp Hoca Efendi’nin vaizini dinlemeye beni mecbur ederdi. Namazdan sonra mahfede çıkar, hoparlörün dibine oturur, vaazları dinlerdim. Çocukluk hâli ya, bazen sı-

kılır dinlemek istemezdim fakat akşam evde babam: “Hoca Efendi bugün ne anlattı” diye sorardı. Onun için dinlerdim. Üniversitede okurken Konya’ya gelince evde kahvaltı yapar sonra çarşıya çıkar doğruca Müftülüğe, Tahir Hocamızı ziyarete giderdim.

O yıllarda Hoca Efendi Konya Müftüsü idi. Bir ziyaretimde hocam nasılsınız dedim; “Eğer dünyada iyilik varsa hissemize düş-tüğü kadar iyiyim” demişti.

Akşamları Hoca Efendi’nin günlük vaazlarını Kon TV yayınlardı. Bir ara, bir hadisi kutside “Kim benim veli kuluma adavet ederse bana harp ilan etmiş olur” dedi. Hemen Hocama telefon ettim: “Hocam söylediğiniz hadisi kutsiyi levha yapacağım bana ravisini söyler misiniz? Hüseyin’im dedi: “Ben o hadisi kayıtlarıma almamıştım o anda hatırıma gelince söylemiştim. Yarın ikindiden sonra eve gel de kitaba bakalım” dedi. Gittim, Konya dışından misafirleri varmış biraz beraber oturduk. Sonra hocam misafirlere; bize müsaade edin de

1962 Haccında Arafat'ta Hacılar

kitaplara bakalım dedi. Ayaklı merdiveni getirdi tavana kadar dayanan kitap raflarından büyük büyük hacimli kitapları çıkardık yere oturarak o hadisleri orada bularak gerekli notları aldım. Misafirlerle sohbet ederken de Kâbe'de bir namaz yüz bin namaz Ravza-i Mutahhara'da bir namaz bin namaz buyurdu. Misafirler gidince sordum Kâbe'de bir namaz yüz bin namaz dediniz. Kâbe'de bir günlük kaza kılsak, namaz borçlarımız var, yerine geçer mi hocam? Hüseyin'im bor borç-

tur ödenmesi gerekir. Esas mühim olan oraya kul borcu ile gitmemektir. Cenab-ı Allah kul borcuna karışmaz. Namaz kendi alacağıdır bağışlanabilir. Büyük ihtimalle bağışlayacaktır, buyurmuştur.

Bir gece Ali Mercan oğlu ile babam Hoca Efendi'nin evinde-ler. Meyveler geliyor. Hoca Efendi soyacak fakat bıçak keskin değil. Mercan oğlu Ali ağabey hemen çakısını Hoca Efendiye uzattı. Hoca efendi aldı rahatça kabukları soydu bıçağı da dalgın-

Hüseyin Öksüz, Erdoğan Bey, Arif Biçer

lıkla yeleğinin cebine koydu. Ali ağabey bizim bıçak gitti Veysel napalım dur bakalım. Biraz sonra cehri zikir başlar. Herkes (Allah) (Allah) zikri çekerken Ali ağabey (Bıçağım) (Bıçağım) zikri çeker. Babam: “Ali niye öyle söylersin? Ne yapayım Dervişin fikri neyse zikri de o olur” der.

Hoca Efendi bir sohbetten sonra “Efendim ne yapacan yukarı tükürsen bıyık, aşağı tükürsen sakal” deyince Ali ağabey dayanamaz: “Efendim kamışla tükürecen” deyince Hoca Efendi siz zaten hep böylesiniz biz burada ciddi bir mesele konuşuyoruz diye kızmış. Onlar da sohbet hocalarını değiştirmişler.

Arif Biçer

Arif Biçer güzel hafızlardan aslen İzmir taraflarından. 70-80’li yıllarda Konya İmam Hatip’te Kur’an ve musiki hocalığı yaptı. Çok güzel Kur’an okur ve ney üfler. Babamların guruplarına devam ederdi.

Bizim dükkâna her gelişinde babam ona kebab ikram edermiş. Bir gün eczanedekeyken babama telefon açtı alo neresi deyince babam sesinden tanıyıp “Kebabçı dükkânı” deyince çok hoşuna gitti.

Ahmet Naci Kağnıcı

Konya’nın meşhur hafızlarındandır. Nüktedan gümrak sesli, esprili bir ağabeyimizdi. Ben eczacılığı bıraktıktan sonra onun deposunda Mes’ul müdür oldum. Veteriner ilaçları satardı.

Ahmet Naci Kağnıcı

Bir gün kâğıt paraları varsa yenileriyle yani temizleriyle de-ğiştirmek istemiş. Bayram Are-fe'siymiş. Kağnıcı ağabey neden de-ğiştirdiğini sormuş babam da bayramda gelinlere el öpmelik veririm. Deyince bak hele yahu benim de gelinim var hiç hatırıma gelmemiş ben de vereceğim.

Sigarayı beraber bırakmıştık. Hat sanatını çok severdi. Benim hattat olmamda büyük katkısı var. Yazdığım levhaları pek beğenir görünce büyük tezahürat yapardı. Hat çalışmasının suyu soğuşunca ifade ve tezahüratlarıyla soğuyan suyum ısıtırdı. Adepta çalışmama vesile olurdu. İstanbul'a her gidişinde Hamid Hoca'dan bir yazı alırdı. Vefatından sonra oğlu Mustafa bu yazıları sattı.

O yıllarda gurubumuz vardı. Pazartesi toplantıları 12-13 yıl sürdü, gündem hep hat, tezhip, ebru olur, siyaset konuşulmazdı. Bu toplantılarda Hâkimler, Savcılar, Bürokratlar da devam ederlerdi. Bir gün Kağnıcı Ağabeye: "Sen boş kalıyorsun ağabey sen de yaz dedim. "Hay kurban benim istidadım yok seni yorarım" dedi. Ben ısrar edince peki dedi.

Harf harf yazıyor bende altına meşk çıkarıyordum. Bazen yazısını kazıyor kâğıdı deliyor. Ben de altına nesihle "Yazınızı kazımayınız" yazıyorum. Hacı ağabey sevdiğini de kızdığını da "Hay ayı, vay ayı, aylar" diye sever. Takdir ederse de "Aferin len ayı" der. Babası Kağnıcı Hoca Efendi de kızdığı zaman ona "Ulen hay dağların şenliği" dermiş. Ben meşikleri çıkarırken o kendi kendine: "Ulen hay ayı yapamıyorsun işte, ne uğraştırırsın" derdi. Bende öyle deme hacı ağabey zamanla olur. Böyle devam ediyoruz.

Bir meşk de altına talikle vav yazdım, önüne elif yazdım. Hacı ağabey dikkatle sessizce takip ediyor bir ye yazdım sonra elif, bir yı yazınca okuyuverdi "vay ayı vay" tekrar vav yazdım. "vay ayı vay" yazdım nasıl nara atıyor ama çok mutlu oldu. Sonra baktım meşkin altından o kısmı kesmiş çerçeveletmiş yazıhanesindeki panosunun köşesine asmış. Birisine kızdığı zaman bu levhayı oku bakayım, okuyamadım Hacı ağabey deyince kendi okuyor "vay ayı vay" Allah rahmet eylesin.

Seyit Birlik, Fevzi Özçimi, Veysel Öksüz, Muammer Tolasa, Ali Kemal Belviranlı, Nuri Yılmazgil, Ecz. Ali..., Servet Akdoğan

Fevzi Özçimi

Dünürümüz, kardeşim, İsmail'in Kayınpederi Türkiye'nin meşhur neyzenlerinden Sadreddin Özçimi'nin babası. Fevzi ağabeyim, benim de babam gibi sevip, sayıp, hürmet ettiğim büyüğümdür. Babamızın şiirlerinin tiryakisiydi. Sesli sesli ağlayarak şiirlerini dinler. Kendisi de aruz şiirler yazardı. Tarzı babama benzerdi, Hafız Sadettin Kaynak'ın talebelerindendi. Musikimize vakıf, ilahilerimizi ve şarkılarımızla okurdu. Sesi ve ses tonu fevkalâde idi. Kızlarım Betül, Sena, Leyla'yı okuturdu. İmam-Hatıpte iken musiki hocamızdı. Babası Hakkı Efendi Kur'anı çok güzel okurdu. Çok kaliteli hafızlar yetiştirdi. Hakkı Efendi'nin hafızları Kur'an okumanın erbabıydı. Hemen bilinirdi. Hakkı Efendi babası Fevzi Efendi de hoca idi. Fevzi ağabeyimiz tasavvufi neşesi olan, nefis terbiyesi ile haşır-neşir, meşhur fahri efendiden feyz alan ve bunları etrafına sevdiren ve bu hâli yaşayan bir edep abidesiydi. Babamla sık sık bir araya gelirler tasavvufi sohbetlerini devam etti-

rirlendi. Her sene musiki gurubumuzda bulunur ve hep beraber (Diğer bulunanlar: Muammer Talasa, Nuri Yılmazgil, A.Kemal Belviranlı, Hafız Hüseyin Arı Memduh Derin, Orhan Kursun, Hasan Çopur, Kemal Telliler) Klasik eserler ve ilahiler geçerdik. Bir ramazanda Fevzi ağabey İmam, ben ve Muammer Tolasa, Müezzinlik bile yapmıştık. Her iki rekâta selâm verilir, makam değişirdi.

Tahir'ül Mevlevi'nin mesnevi şerhinin kitap hâline getirip yayın dünyasına kazandırılmasında büyük rolü oldu. İstanbul'da arkadaşlarıyla birlikte Tahir'ül Mevlevi'nin mesnevi derslerine devam ederlermiş, dersler defterlerde kayıtlı imiş. O defterler ailesinden satın alınıp 14 ciltlik muhteşem bir takım hâlinde basıldı. Fevzi Ağabeyin şiir defterini emanet alıp kopya etmiştim.

Bastırılan kitapları

1. Talebelerin bastırıldığı "Hocamın şiir defteri"
2. İlahi defteri
3. Gülzar-ı Sâmini

• *Devam edecek*

Mehmet Kale, Hüseyin Öksüz, Hasan Özönder